

KROKEM VPŘED!

Naše laboratoř

My, řemeslníci slova, trpěliví mistři, kteří jsme se obětovali pro slovo, z měkké tkáně slova vyrábíme nové věci.

Odstrojené jsou naši Pegasové!

Nepotřebujeme jejich křídla, abychom se vznášeli do výšin pro vyčichlou vůni nebeských parfémů.

Ať skřivani a slavíčky jsou kvůli nám v klidu: abychom si odpočali od nich, namísto jejich gramofonových hlasů my raději poslechneme třeba bučení krávy!

Odhodlali jsme odvést velice potřebné práce.

Naše živnost slovního řemesla zasluhuje stejnou úctu jako každé jiné řemeslo, pokud je zastáváno mistry, kteří svou práci milují a ji rozumějí. Majestátní tóga a tajemná vznešenost, která jako že má zdůraznit prorockou povahu – tak to jsou pro nás cizí a zapomenuté hračky.

Naši tovaryši mají hlínu, cihly, kámen, kov, tvrdý dub a jiné různé látky, ze kterých fortelná ruka dokáže vyrobit spoustu lidem potřebných věcí.

No a my máme slovo. Především se snažíme o jeho poznání. A následně se učíme z něj vyrobit nové skvosty.

První naší starostí je pěstování vlastních sil. Neboť víme, že tzv. inspirace je pouze stará, pro umělce škodlivá pověra, která doposud přežila mezi ostatními pověry akademického a obyčejného života. Proto nevěříme v nahodilou inspiraci, ale se snažíme za pomoci železné vůle vpravit se ve mistrné používání slova a důkladně poznat základy a pravidla jimž se řídí.

[...]

Zdůrazňujeme, že rozlišujeme lidové umění slova, z něž se učíme a budeme učit, a literární tvorbu. Tato, často chaotická, „tvorba“, rozředená sladkou tupozubou láskou k vlasti, povrchními imitacemi lidových motivů a v poslední době také symbolizmem nějakých pahvů a vyzáblym estetizmem – tato tvorba jež stihla zkazit celé skupiny slov! Proto náš slovník bude od tohoto smetí očištěn.

Pryč se sladkými, v ústech poetů ošoupanými slokami!

Pryč s ozdobami!